

1. MJESTO - LUCIJA KORDIĆ

U tebi mora gorjeti ono što želiš zapaliti u drugima

Neki ljudi dođu. Neki dođu, pa odu. Neki samo prođu. Neki dođu i ostanu. Neki su poput kamenčića. Tu su samo da te našuljaju u cipeli. Neki su gromade na čija se leđa popneš i obzor ti bude beskrajan. A ja? Tko sam ja, Bože? Samo maleno zrnce u udaljenom kutku Tvog svemira. Nemirno je srce moje, želi promijeniti svijet, popeti se na vrh planine, dotaknuti zvijezde... Tako sam mislila jučer. Danas sam mudrija i želim promijeniti sebe. Danas sam se odlučila osloboditi nerealnih želja, nepotrebnih misli, iluzija, zabluda, iskrivljenih vrijednosti, prostora, vremena. Danas sam odlučila zaroniti duboko u svoju nutrinu i postati bliska sa samom sobom. Odlučila sam zavoljeti sebe jer odatle sve polazi, iz tvog i mog srca. Tek kad zavoliš sebe možeš nesebično darivati ljubav svom bližnjemu.

Velike odluke nisu veličanstveni pothvati, samo odluke da se nećemo uplašiti raskrižja gdje nema putokaza, mape, zvijezde Sjevernjače. Velike odluke su odluke da nećemo odustati od sebe, od prijatelja, brata, čovjeka, života. Nema tu velike filozofije. Da bi bio velik, moraš biti malen, da bi volio druge, moraš voljeti sebe. Da bi zapalio vatru u drugima, mora gorjeti u tvom srcu. Po jednom takvom čovjeku moja škola s ponosom nosi ime. U svom malenom krhkom tijelu imao je golemo srce koje je gorjelo ljubavlju za brata-čovjeka. Nosio je on križ svoj, svoga naroda, svoje zemlje. S križem je živio, pod križem usnuo.

„Probudi se harfo i citro, probudit ću zoru jutarnju“, baš onako kao što ju je, do posljednjeg daha, budio naš fra Slavko, penjući se svakog dana na moje i tvoje brdo, na moj i tvoj Križevac. Probudit ću srce svoje, natjerati plamičak da se rasplamsa, prepoznati obilje talenata, more prilika. Zapitat ću se koliko sam prilika propustila, koliko vrata zatvorila, pravdajući se da sam krhka i slaba, da nisam spremna, da su kriva neka teška vremena. Zapitat ću se koliko sam čovjek, brat i prijatelj. Ako me je Bog imao u svom naumu od vječnosti, onda sigurno vrijedim puno više od pogrešaka i padova. Danas sam odlučila iskoristiti dan, jer nema ništa gore od kradljivaca vremena. Vrijeme se treba ispuniti sadržajem, inače je to samo prazna mogućnost da se nešto učini ili ne.

Kada je u zoru stvaranja završio svoje remek djelo-čovjeka, usadi mu Bog iskricu ljubavi, zrnce dobrote i neutaživu čežnju k visinama. Jednog dana će završiti ovozemaljsko putovanje i srest ćeš se oči u oči sa svojim Tvorcem. O tebi ovisi hoćeš li oboriti pogled zato što nisi iskricu pretvorio u plamen, zato što nisi shvatio da nije sramota biti malen, ali je loše ako ostaneš „malen“. Svakog dana se potrudi biti bolja verzija samoga sebe. Ako želiš ljubav, osjeti ljepotu darivanja. Ako želiš mir u svijetu,

pronađi ga u svom srcu. Ako želiš biti sretan, otkrij nebo u oku svoga prijatelja i shvati da sreća drugih ljudi leži u tvojim rukama.

2. MJESTO- ANA RADIŠIĆ

U tebi mora gorjeti ono što želiš zapaliti u drugima

Možemo li težiti ispunjenju naših želja bez upornosti i volje, bez žudnje za njihovim ostvarenjem? Cijeli naš život je jedno klupko želja, ali pritom se moramo i zapitati što mi zapravo želimo? Želimo li postići nešto što nas raduje, ono čemu se možemo veseliti u budućnosti ili želimo postići ono što vidimo u drugima? Vrlo je važno znati što je naš cilj, odnosno čemu težimo. Svaki čovjek je različit, te su pritom i naši ciljevi i želje različite. Zašto bi čovjek težio nečemu, ako ga to ne privlači ili da ide putem kojim idu i ostali? Naš put ne ovisi o željama ni sposobnostima drugih. Vrlo je lako zamisliti nešto što želimo. Koliko se samo puta vidimo u snovima u nekoj ulozi o kojoj maštamo i budni? Beskonačno. Bez obzira bila to malena ili velika, možda i teška želja ne postoji razlog za odustajanje. Obično u drugima vidimo ono što bismo željeli sami za sebe. To često biva iz tog razloga što nam se nešto čini nedostižnim, pa slijedi gomilanje brojnih razloga o tome zašto mi ne možemo nešto ostvariti? To su, kako bismo mi rekli, sama izvlačenja. Ono što želimo zapaliti u drugima je upravo ono što u nama mora gorjeti, poticati još jaču volju i snagu za samoostvarenje. Bez te jake volje i želje, odnosno te vatre u nama možda ništa ne bi imalo smisla. Vrlo rijetko će se dogoditi da se upuštamo u nešto, a da pritom nismo dobili moć za borbu i pomicanje unaprijed. No, postoji jedna izreka koja kaže: "Tko želi slatko, mora podnijeti i gorko". Bez borbe i volje nije lako ništa postići, što znači da ćemo se za ostvarenje naših želja morati i potruditi. Često možemo čuti da je neispunjenje želja patnja i bol, te da je bolje ne upuštati se u nešto, ako nismo u potpunosti sigurni da ćemo na kraju uspjeti. Postoji li nešto za što možemo odmah na početku znati da će na kraju biti baš onako kako želimo, odnosno postoji li garancija za neki uspjeh? Postoji, ali takve situacije možda čak možemo izbrojati na prste jedne ruke. U životu uvijek postoji rizik, ali s upornošću možemo ispuniti ono što smo naumili. U slučaju drugačijeg ishoda od očekivanog, sigurno dolazi bol i žaljenje, ali to je naša bol, rezultat našeg odabira. Uvijek je bolje pokušati ostvariti naše želje, pa makar u konačnici rezultiralo

neuspjehom, nego žaliti cijeli život, ako nešto nismo pokušali. Puno je lakše reći da nešto nije išlo onako kako je trebalo, nego da se iz dana u dan pitamo jesmo li trebali možda bar pokušati, pa ako smo pokušali, bismo li možda i uspjeli... Ako u nama gori vatra za nekim uspjehom, u ostvarenje tog uspjeha trebamo se upustiti uloživši svu našu snagu i volju jer pozitivan rezultat u nama potiče osjećaj zadovoljstva i sreće. Nijedna prepreka na tom putu ne smije biti razlog za odustajanje, a svaka stuba prema uspjehu, odnosno ostvarenju našeg cilja, treba biti motiv za prelazak sljedeće stube. Odraž naše upornosti treba biti plamen koji će poticati i ostale za ostvarivanjem svojih želja.

3. MJESTO – IVANA BOŠNJAK

U tebi mora gorjeti ono što želiš zapaliti u drugima

Kako čovjek može očekivati da će zapaliti u drugima iskru, ako je sam mokra šibica? Ako ne goriš svakim djelićem svoga bića za ono što činiš, ako ti srce ne tuče iz sve snage dok govoriš iz petnih žila i prenosiš poruku u koju vjeruješ, što koristi?

Moraš sa strašću živjeti svaku svoju riječ i biti u potpunosti predan onome što radiš. Trebaš stajati iza svojih riječi, a ne utihnuti čim dođe najmanji problem. Moraš živjeti i izgarati za svoja uvjerenja. Davati sve od sebe i više. Ali sve je to uzaludno, ako tvoj put nije ispunjen ljubavlju prema onome što činiš, radiš i dijeliš, isto toliko koliko i prema onima komu prenosiš svoje stavove. Nema mjesta ravnodušnosti i hladnokrvnosti u tvojim riječima, jer samo sa žarom u očima i srcem na dlanu možeš pridobiti ljude. Jedino ako su tvoja vjerovanja protkana u svakom komadiću tvoje duše i svijesti, te su čista i potaknuta pravim razlozima, ona mogu prodrijeti do već okorjelih ljudskih duša. Tek tada ljudi uviđaju bit tvojih riječi. Slušaju te, jer iskrenost zrači, budi ono čisto i djetinje u svakome od nas. Riječi prestaju biti pusta buka i dobivaju dublji smisao s kojim se ljudi mogu poistovjetiti, jer tek tada čuju govor srca.

Svojim životom treba pokazivati primjer drugima i tako prenositi vatru. Neustrašivo predvoditi druge, a ne skrivati se iza njih. Biti prvi i probijati put drugima koji će poći po tvojim stopama. Koliko god se ponekad svi napori činili uzaludnim i besmislenim, budeš li istinski vjerovao u uspjeh nikada ne posustajući i ne dopuštajući da te nešto zaustavi, tvoj trud i muka će uroditi plodom. Samo idi dalje bez obzira na sve probleme i prepreke, jer život je potpun, ne ako dobivaš, već ako daješ.